

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות- התורה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שחטה ונמצאת בעלת מום - רבי אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]					◆	■	■	■	■	◇	עט.	
לא קדש, דברי ר' מאיר	רבי יהושע: [רבי מאיר]					◆	■	■	■	■	◇	עט.	
לא נחלקו רבי אליעזר ור' יהושע על ששחטה ונמצאת טריפה שלא קדש, ועל חוץ לזמנו שקדש, ועל בעל מום שלא קדש	רבי יהודה:						■	■	■	■	◇	עט.	
ועל מה נחלקו? על חוץ למקומו שר' אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]					◆	■	■	■	■	◇	עט.	
לא קדש	רבי יהושע:					◆	■	■	■	■	◇	עט.	
הואיל וחוץ לזמנו פסול וחוץ למקומו פסול, מה חוץ לזמנו קדש, אף חוץ למקומו קדש	רבי אליעזר:						■	■	■	■	◇	עט.	
הואיל וחוץ למקומו פסול ובעל מום פסול, מה בעל מום לא קדש, אף חוץ למקומו לא קדש	רבי יהושע:						■	■	■	■	◇	עט.	
אני דמיתיהו לחוץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום, נראה למי דומה, אם דומה לחוץ לזמנו - נדוננו מחוץ לזמנו, אם דומה לבעל מום - נדוננו מבעל מום	אמר לו רבי אליעזר:						■				◇	עט.	
דנין פסול מחשבה מפסול מחשבה, ואין דנין פסול מחשבה מפסול הגוף	התחיל רבי אליעזר לדון:						■				◇	עט.	
דנין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת, ואלו יוכיח חוץ לזמנו שפסול שיש בו כרת, ועוד, נדוננו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת	התחיל רבי יהושע לדון:						■				◇	עט.	
ושתק רבי אליעזר.	[רבי אליעזר] O										◇	עט.	
ורבי מאיר, מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה, ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה?											◇	עט.	
בדוקין שבעין, ואליבא דר' עקיבא	[רבי מאיר]									!	◇	עט.	
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]									■	!	עט.	
ורבי יהושע?										?		עט.	
כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו - בפסולא דגופיה, אבל לקדושי לחם לא.	[רבי יהושע]									!	◇	עט.	
חטאת ששחטה חוץ לזמנה - אם עלתה לא תרד	איתמר:										◇	עט.	
חוץ למקומה - רבא אמר: תרד	[רבה]									◆	◇	עט.	
לא תרד.	רבא:									◆	◇	עט.	
רבה כרבי יהושע, ורבא כרבי אליעזר.										■		עט.	
והדר ביה רבא לגביה דרבה, מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע.										■	◇	עט.	
אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע, רבא לגביה דרבה לא הדר ביה, החם הוא דקאמר ליה: נדוננו משלא לשמו, אבל הכא אי דיינת ליה משלא לשמו, אם עלתה לא תרד.	ואיכא דאמרי:									■	◇	עט.	
שחטה שלא לשמה וכו'.											■	< עט.	
שבק תנא דידן איל גזיר דשכח, ונקיט איל המילואים.	רב פפא:										◇	עט.	
ותנא דידן?											?	עט.	
עיקר מילתא נקט.	[תנא דידן]										!	◇	עט.
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה.											■	עט.	
אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הובהל מאי טעמא? אמר קרא: (ויקרא כ"ג) זבח ונסכים.	זעירי:										◇	עט.	
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה	תנן:										?	◇	עט.
מאי לאו דאיפסיל בשחיטה?											?	עט.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, דאיפסיל בוריקה.											!	◇	עט:
כמאן? כרבי											⚡		עט:
שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה	דאמר: [רבי]										⚡	◇	עט:
אפילו תימא - ר' אלעזר בר' שמעון, הכא במאי עסקינן - כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך, ור' אלעזר בר' שמעון סבר לה כוותיה דאבהו											!	◇	עט:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי.	דאמר: [רבי שמעון]										!	◇	עט:
אם יש זבח אחר יקרבו עמו.	אמר מר:											■	עט:
שמן שהפרישו לשום מנחה זה, פסול לשום מנחה אחרת	והא אמר רב חסדא:											⚡	◇
לב בית דין מתנה עליהם, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לא - יהו לזבח אחר.	רבי ינאי:											!	◇
אי הכי, שמן נמן												⚡	עט:
שמן גופה דמנחה הוא.												!	◇
וליתנו עליהן דניפקו לחולין												⚡	◇
גזירה שמא יאמרו: מוציאין מכלי שרת לחול.												!	◇
השתא נמי גזירה שמא יאמרו: נסכים שהפרישו לשום זבח זה כשרין לשום זבח אחר												⚡	◇
כגון שהיה זבח זבוח באותה שעה.	התני מתתיה בן יהודה:										!	■	◇
אבל אין זבח זבוח באותה שעה מאי? נפסל בלינה, אדתני סיפא: אם לאו - יפסלו בלינה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - שהיתה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה לא												⚡	עט:
הכי נמי קא אמר: במה דברים אמורים - שהיה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה, נעשה כמי שנפסלו בלינה ופסולין.												!	◇
ומי אית ליה לרבי שמעון לב בית דין מתנה עליהן?												⚡	עט:
תמידין שלא הוצרכו לציבור, לדברי רבי שמעון - אין נפדין תמימים	והא אמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן: [לדברי רבי שמעון]											⚡	◇
נפדין תמימים	לדברי חכמים:											⚡	◇
שאני תבס, דאית להו תקנתא ברעיה.												!	◇
ולד תודה ותמורתה, הפריש תודה ואבדה והפריש אחרת תחתיה - אינה טעונה לחם, שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה. התודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונין לחם.												■	עט:
מהו אומר תודה יקריב? מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות, מנין שאיזה מהן שירצה יקריב ולחמה עמה? תלמוד לומר: התודה יקריב, יכול שתהא אחר שריבה הכתוב ומיעט, מנין לרבות ולדות וחליפות ותמורות להקריבה? תלמוד לומר: (ויקרא ז') אם על תודה	תנו רבנן:											■	◇
יכול יהו טעונות לחם? ת"ל: והקריב על זבח התודה, תודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונין לחם.												■	◇
לא שנו אלא לאחר כפרה, אבל לפני כפרה טעונין לחם.	שלח רב חנינא משמיה דרבי יוחנן:											■	◇
אהייא? אילימא אחליפי תודת חובה, אי לפני כפרה, תנינא אי לאהר כפרה, תנינא	הוי בה רב עמרם:											⚡	◇